

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหมู่บ้านบากันเคย

ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

Ecotourism Management of Ban Bakankoei Tanyong Po Mueng District, Satun

อภิวัฒน์ คณะสุวรรณ¹

Apiwat Kanasuwan¹

¹ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹Business Administration Department, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University

²General Management Division, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยการใช้ข้อสรุปประกอบของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมถึงการศึกษาพฤติกรรมของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย จำนวน 400 คน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลและวิเคราะห์โดยใช้สถิติทางความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าความแตกต่างของค่าที่ (t-Test) และค่าเอฟ (F-Test) ของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way Anova)

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ระดับรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ที่อยู่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา เดินทางมาท่องเที่ยวโดยใช้ระยะเวลา 2 วัน 1 คืน ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทาง มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว 1,0001-2,000 บาท ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านบากันเคย จำนวน 2 ครั้ง โดยช่วงเวลาที่เดินทางท่องเที่ยวเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ เดินทางร่วมกับครอบครัว ทั้งนี้นักท่องเที่ยวมีระดับความต้องการใช้ข้อสรุปประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถเรียงลำดับความต้องการใช้ข้อสรุปประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านกิจกรรมและกระบวนการ 2. ด้านการมีส่วนร่วม และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านพื้นที่ 2.ด้านกาจัดการ

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว การจัดการการท่องเที่ยว

ABSTRACT

THIS AIM OF STUDY WAS TO ASSESS THE NEED OF TOURISM WHOM VISITED BAN BAKANKOEI TANYONG PO MUENG DISTRICT, SATUN BY USING ELEMENTS OF ECOTOURISM BEHAVIOR OF THESE TOURISTS. ANOTHER AIM WAS TO ESTABLISH A GUIDELINE FOR MANAGEMENT OF ECOTOURISM AT BAN BAKANKOEI TANYONG PO MUENG DISTRICT, SATUN. IN THIS STUDY, QUESTIONNAIRES WERE APPLIED TO COLLECT DATA FROM 400 TOURISMS WHOM VISITED BAN BAKANKOEI TANYONG PO MUENG DISTRICT, SATUN. THE DATA WAS ANALYZED USING FREQUENCY, PERCENTAGE, ARITHMETIC MEAN, STANDARD DEVIATION, T-TEST, F-TEST AND ONE-WAY ANOVA

MOST OF TOURISTS IN THIS STUDY WERE MALE, AGED 31-40 YEARS, BACHELOR DEGREE, ENGAGED, EMPLOYEE OF STATE, EARNED 10,001-20,000 BATH A MONTH AND LIVED IN SONGKHLA PROVINCE. MOST OF TOURIST USED PERSONAL VEHICLE AS A MEAN OF TRANSPORTATION AND STAY 2 DAYS 1 NIGHT. MOST OF THEM SPENT 1,001-2000 BATH PER PERSON PER TRIP. MOST TOURIST VISITED THE BAN BAKANKOEI TANYONG PO MUENG DISTRICT, SATUN TWICE A YEAR ON HOLIDAY AND FAMILY MEMBERS. THE LEVEL OF THEIR OVERALL NEED FOR ECOTOURISM ELEMENTS WAS FOUND TO BE "HIGHEST". SEPARATELY, THE LEVEL OF NEED WAS FOUND TO BE HIGHEST FOR 1. ACTIVITIES AND PROCESSES 2. PARTICIPATION, IN THAT ORDER. THE LEVEL OF NEED WAS FOUND TO BE HIGH FOR 1. AREA 2. MANAGEMENT OF ECOTOURISM AT BAN BAKANKOEI TANYONG PO MUENG DISTRICT, SATUN IS NECESSARY.

KEYWORD: THE ECOTOURISMS, THE TOURIST BEHAVIOR, THE TOURISM MANAGEMENT

บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งที่มีความได้เปรียบในด้านของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และยังเป็นประเทศที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายประเทศหนึ่งที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้เข้ามาท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก และจากการที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบประเทศอื่น ๆ ในหลายด้าน จึงทำให้ประเทศไทยเป็นเป้าหมายลำดับต้น ๆ ของเมืองที่นักท่องเที่ยวที่สุดในโลก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นหนึ่งในเป้าหมายปลายทางที่คนทั่วโลกใฝ่ฝันและมาเยือนมากที่สุด เพราะประเทศไทยมีความหลากหลายของสินค้าและบริการของธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่รู้จักและมีเอกลักษณ์ของความเป็นไทยคือ การมีอัยาศัยไมตรีของคนในประเทศการมีจิตใจบริการที่ดีและการที่ประเทศไทยเป็นเมืองที่มีอาหารอร่อยพร้อมทั้งการที่มีกิจกรรมนันทนาการให้นักท่องเที่ยวได้เลือกทำเมื่อเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

การที่ประเทศไทยมีลักษณะภูมิประเทศที่สวยงามและการมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่น จึงทำให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจัดเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก โดยอุตสาหกรรมและธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในจังหวัดสตูล เพราะการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญในการนำรายได้มาสู่จังหวัดสตูลเป็นจำนวนมาก (ตามตารางที่ 1-1 แสดงรายได้ต่าง ๆ ของการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล) ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการลงทุนผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ

โดยเป็นการช่วยสร้างแรงงาน อาชีพ และการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนในทุกระดับอาชีพดังนั้นจึงต้องให้ความสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมให้การท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยวจังหวัดสตูล และนำรายได้จากการท่องเที่ยวไปพัฒนาจังหวัดสตูล และการท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นสร้างรายได้แล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ทำให้เกิดการลงทุน การจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นจังหวัดสตูล ซึ่งเป็นจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทยที่มีสถานที่ท่องเที่ยวไว้ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว มีโครงสร้างในการรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลจะมีความจะมีธรรมชาติ ความสวยงาม แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ เช่น ทะเลแหวก ของจังหวัดสตูล ที่ทุก ๆ คนต่างขนานนามว่า “สนหลังมังกร” ตั้งอยู่บริเวณตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีลักษณะเป็นสันทรายยาวประมาณ 4 กิโลเมตร ถ้าช่วงที่น้ำลดเต็มที่ เราก็จะสามารถเห็นสันทรายแห่งนี้มีลักษณะเป็นโค้งคล้ายเสี้ยวพระจันทร์ บริเวณสันทรายจะเป็นเปลือกหอยเล็ก ๆ สีน้ำตาลอ่อน เมื่อสะท้อนกับแสงแดดจึงกลายเป็นสีเหลืองทองสวยงาม ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่ของจังหวัดสตูล และยังคงมีความเป็นธรรมชาติ และต้องการให้นักท่องเที่ยวเรียนรู้การใช้ชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่ และการท่องเที่ยวแบบเชิงนิเวศ เพื่อรักษาธรรมชาติให้คงอยู่ต่อไปตราบนานเท่านาน

ดังนั้น การจัดธุรกิจชุมชนจึงเป็นทางเลือกที่มีความสำคัญ ที่ทำให้ชาวบ้านมีโอกาสเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเอง โดยไม่ต้องอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ และในระยะยาว ธุรกิจชุมชนจะเป็นทางเลือกที่สามารถดึงดูดรายได้จากเมืองคืนสู่ชนบท ธุรกิจชุมชนจึงเป็นช่องทางและโอกาสสำหรับผู้ที่มีความต้องการในการประกอบธุรกิจด้วยตนเองร่วมกับสมาชิกคนอื่น ซึ่งเน้นการใช้เงินทุนน้อย เน้นการสร้างงานในท้องถิ่น ทำให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น อีกทั้งยังช่วยสร้างความแข็งแกร่งภายในชุมชน

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ทะเลแหวกสันหลังมังกรในมุมมองของนักท่องเที่ยวที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของชุมชนและสำหรับหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระทรวงวัฒนธรรมประจำจังหวัด กรมศิลปากร เป็นต้น หน่วยงานภาคเอกชนต่าง ๆ เช่น บริษัทจัดการด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรมที่พัก สถานประกอบการ ร้านค้าบริเวณชุมชนในหมู่บ้าน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่จะตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยว และนำไปสู่แรงจูงใจที่จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวทะเลแหวกสันหลังมังกร อำเภอเมืองจังหวัดสตูล

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดสตูลให้เกิดการบูรณาการในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างเหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ให้เกิดจิตสำนึกสำหรับการร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและเกิดผลกระทบน้อยที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยว ในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ขอบเขตการวิจัย

1. เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้วิธีการสำรวจและตามด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือขอบเขตของการศึกษาโดยใช้กลุ่มประชากรเป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน
2. ระยะเวลาที่ทำการศึกษา เริ่ม ธันวาคม 2561 - เดือนมกราคม 2562
3. สถานที่เก็บข้อมูล นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในหมู่บ้านบากันเคย และใช้วิธีการทำแบบสอบถามออนไลน์ผ่านช่องทาง Line และ Facebook

กรอบแนวความคิด

1. พฤติกรรมการท่องเที่ยว
 - ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยว
 - ค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยว
 - ความถี่ในการท่องเที่ยวต่อปี
 - ช่วงเวลาในการเดินทาง
2. องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - ด้านพื้นที่
 - ด้านการจัดการ
 - ด้านกิจกรรมและกระบวนการ
 - ด้านการมีส่วนร่วม
 -

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการของท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล เป็นอย่างไร

วิธีการดำเนินการวิจัย (Method)

การวิจัยเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวในเขตของหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) การวิจัยเชิงสำรวจนั้นผู้วิจัยจะเก็บรวบรวม ข้อมูลจากนักท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นของบุคคลก็ได้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะบรรยายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ผู้วิจัย ต้องการศึกษาค้นคว้าวิจัยเชิงสำรวจนั้นผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้ ทั้งหมด มาวิเคราะห์เพื่อหาลักษณะส่วนรวมของกลุ่มที่ ทำ การศึกษาซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) การกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกประชากรสำหรับการวิจัย ครั้งนี้ คือบุคคลทั่วไปที่ไปท่องเที่ยวหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล จากนั้นคณะผู้วิจัยจะใช้วิธีการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากร นอกจากนี้ทางทีมผู้วิจัย ใช้ วิธีการเก็บข้อมูลโดยการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบออนไลน์ควบคู่ไปกับการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเอง โดยข้อมูลทั้งหมด รวมกันเท่ากับ 400 แบบทดสอบ

2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม เป็นแบบกำหนดคำตอบไว้ (Multiple Choices) โดยการ เลือกตอบจากสิ่งที่กำหนดไว้ และแบบที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้เพื่อให้สามารถตอบคำถามได้อย่างอิสระซึ่งรูปแบบและ รายละเอียดของแบบสอบถามแบ่งได้

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการเลือกตัวอย่างตามความน่าจะเป็น (probability sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ Cluster random sampling ณ หมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล และ เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 400 ชุด

2. เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ในสัดส่วน 10% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวในเขตของหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป อำเภอเมือง จังหวัดสตูล รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมิน ค่า IOC ของทุกข้อคำถามมากกว่า 0.5 แสดงว่า แบบสอบถามทุกข้อที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความถูกต้องของเนื้อหา (ดู ภาคผนวก ก) และนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach 's Alpha coefficient) ได้ค่าแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถามโดยมีค่าระหว่าง ($0 < \alpha < 1$) ถ้ามีค่า ใกล้เคียงกับ 1 มากแสดงว่ามีความเชื่อมั่นมาก (ดูภาคผนวก ข แล้วนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 402 คน โดยคิดเป็น 104% ทำให้ได้รับข้อมูลเพียงพอที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว

3. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการของนักท่องเที่ยวโดยการใช้องค์ประกอบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
4. ข้อมูลข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล (Results and Discussion)

1. การศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของลูกค้ำ พบว่า ลูกค้ำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีสถานภาพสมรส อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ระดับรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท ที่อยู่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา

2. การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป จังหวัดสตูล ในวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวประเภทพักค้างคืนเป็นเวลา 2 วัน 1 คืน เพื่อนำไปเป็นรูปแบบในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของหมู่บ้านบากันเคย ตำบลตันหยงโป จังหวัดสตูล ให้เกิดการจัดการที่มีความเหมาะสม และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ตรงกลุ่มเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ โดยการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจะเดินทางร่วมกับครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ และใช้พาหนะเป็นรถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทาง ซึ่งวันที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว จะเป็นวันเสาร์-อาทิตย์เป็นส่วนใหญ่ บาท ความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวหมู่บ้านบากันเคย จำนวน 2 ครั้ง โดยช่วงเวลาเดินทางท่องเที่ยวเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ เดินทางร่วมกับครอบครัว

3. การศึกษาระดับความต้องการใช้องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถเรียงลำดับความต้องการใช้องค์ประกอบในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านกิจกรรมและกระบวนการ 2. ด้านการมีส่วนร่วม และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านพื้นที่ 2.ด้านกานจัดการ

ข้อเสนอแนะ (Suggestion) จากผลการวิจัย และการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง เพื่อสร้างการท่องเที่ยวเชื่อมโยง
3. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเฉพาะเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย เช่น นักท่องเที่ยวครอบครัว นักท่องเที่ยวกลุ่มวัยเกษียณ เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์นิภา รุ่งเรืองวุฒิไกร อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดี ยิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ นายอิทธิส อุเส็น ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย รวมถึงขอขอบพระคุณผู้ประเมินทำแบบสอบถาม ทุกท่านที่ให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูกตเวทิตาคุณ แต่บิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียง ผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.(2557) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2559). (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา www.tica.or.th/images/plan_tourisms2555-2559/2555-2559.pdf (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).

การท่องเที่ยว.(ม.ม.ป). คู่มือการท่องเที่ยวสตูล. (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา <http://www.thai.tourismthailand.org> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).

กิตติวัฒน์ รัตนดิลก ณ ภูเก็ต.(2541). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ Ecotourism. จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่1 ฉบับที่ 5 ตุลาคม-ธันวาคม 2541, 10-19.

กรมการท่องเที่ยว.(2557). สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล พ.ศ. 2559. (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา www.service.nso.go.th/nso/wed/statseries/statseries23.html (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).

กมลฤดี นาคทุ่งเตา.(2552). ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศอุทยานแห่งชาติ ได้รัมย์เย็น อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

กุลวรา สุวรรณพิมล.(2551). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะพะงัน อำเภอกูระบุรี จังหวัดพังงา. (รายงานการวิจัย).กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ชวัลนุช อุทยาน. (ม.ป.ป). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา <http://tourismatbuu.com> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).

ชวัลนุช อุทยาน. (ม.ป.ป). รูปแบบนักท่องเที่ยว. (ระบบออนไลน์).แหล่งที่มา <http://tourismatbuu.com> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).

นิคม จารุมณี.(2535) การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา

ประชิด เขยกีวงศ์ และคณะ. (2554). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว
ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: บริษัทดวงกมลจำกัด
พะยอม ธรรมบุตร. (2549). เอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว.
กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มณฑา เพ็ชรวรรณ และคณะ.(2557). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมต่อแหล่งท่องเที่ยว
ชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพมหานคร : สำนัก
งานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
ลักษณะ พัฒน์ดำ.(2550). พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวอุทยานแห่งชาติได้รึมเย็น.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร
วิมล จิโรจน์พันธ์ และคณะ.(2548). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว
สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.(2542) โครงการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการ
ท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ. กรุงเทพ : ม.ป.ป.
สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว.(2556). คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว
ธรรมชาติ.(ระบบออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.tourism.go.th> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2561).
อภิรัฐ ปานแป้น.(2554). การพัฒนาการมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ:กรณีศึกษาอำเภอละอุ่น
จังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์การจัดการสิ่งแวดล้อมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อุดม เขยกีวงศ์ และคณะ. (2548). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แสงดาว